

derstand bij langdurige ziekte, waarbij de uitkering meestal beperkt was tot een aantal weken per jaar. Daarnaast kwam het voor dat men de kosten van geneeskundige behandeling en medicijnen vergoed kreeg.

Als voorbeeld nemen we de eerder genoemde ordonnantie van de kleermakersbus:

- maximum leeftijd bij toetreden is 40 jaar;
- de leden worden gekeurd door de doctor of chirurgijn aan de bus verbonden, om na te gaan of het lid niet 'onderworpen is aan verouderde kwalen of gebreken';
- het inschrijfgeld is 20 stuivers, terwijl voor het reglement 4 stuivers betaald moet worden;
- de contributie bedraagt 2 stuivers per week, en in de maanden april t/m juni drie stuivers per week;
- na drie maanden lid te zijn geweest heeft men recht op een uitkering bij ziekte of ongeval (uitgezonderd venerische ziekten). Over de dag van aangifte en 2 dagen daarna vond geen uitkering plaats. Daarna bedroeg de uitkering f 3,- per week; voor zover er toereikende middelen in kas zijn. Voor ongeneeslijk zieken bedraagt de uitkering 30 stuivers per week zolang zij medicijnen krijgen;
- bij overlijden wordt f 50,- uitgekeerd.

Verder volgen veel bepalingen over boeten bij achterstand in de betaling, regels omtrent herstel na als lid geroyeerd te zijn geweest, regels over bestuur en administratie. Aangezien de vader van Wylacker meester kleermaker was en ook hijzelf dit beroep uitoefende, zou verondersteld kunnen worden dat het reglement van 'Tot aller Welzijn' elementen van deze bus bevat. Zoals we straks zullen zien bij de bespreking van het reglement van ons begrafenisfonds zijn er slechts enkele punten van overeenkomst.

In het begin van de 19de eeuw werden door ondernemende lieden begrafenisverenigingen opgericht, die een korter dan wel langer leven beschoren waren. Er was kennelijk een gat in de markt ontstaan na het opheffen van de meeste bussen van de gilden. Aan deze verenigingen, zoals de begrafenisfondsen in die tijd meestal genoemd werden, gaf men de mooiste zinspreuken mee. Wat bv. te denken van:

'Voor ziekte, smart en pijn, gezondheid te hergeven.

Dit blijft het edel doel, waarna wij zullen streven.'¹⁷⁾, of

'Wanneer kan liefde en deugd, in leed en rampspoed blyken,